

съ поклонъ и тихъ и плахъ:
измислиха те тебъ, блуднице,
на блуднитѣ за страхъ.

Затуй, че ти
берѣше ловко
съ ржцетѣ си цвѣтя —
нарекоха те тебъ търговка,
търговка съ красота.

Но тазъ лъжа не е тъй ценна
за този, що едвамъ
е видѣлъ твоитѣ колѣни
и очния ти пламъ.

Азъ мразя,
мразя азъ лъжата,
успѣлъ за първи пжтъ
да видя тази нежна свята
моминска твоя грѣдь.

Но, вцепенили се предъ нея,
съсь сладострастенъ стонъ,
тебъ стреляха те фарисеи
отъ крепости съ картонъ.

И съскаха тѣ, като змии,
съсь слюнченъ ураганъ,
като узнаха,
че се виешъ
съ войниците въвъ танцъ...

Та що! Та що!
Какво тукъ низко,